

Sunday, May 13. 2007

Solidaritet med dem som inte delar våra egna värderingar

av Leif Erlingsson
2007-05-13

Filosofen och jazzmusikern Gilad Atzmon talade om solidaritet med dem som inte delar våra egna värderingar i Denver för jämt en månad sedan i dag - fredagen den 13 april 2007. Hela talet kan läsas på [peacepalestine](#): "Gilad Atzmon - Jazz and Jihad: the discourse of solidarity". Atzmon frågar sig i talet vad som har hänt med det stora engagemang som fanns inför Irakkriget i februari 2003, med miljoner på gatorna - jag en av dem. Han talade om den nuvarande, några år senare, generella västliga apatin, vår kollektiva likgiltighet inför brott begångna för vår skull och i våra namn. Nu när de grymma profetiorna vänts i folkmords-realiteter utan ände, sjunker vi kollektivt i apati, som han sa.

Han frågar sig i talet vad detta beror på. Varför förlorade vi intresset? Varför kämpar vi inte? Varför är vi inte en massrörelse? Han spekulerar lite om orsaker, i relation till att kunna visa respekt och förståelse för det man inte förstår:

Han föreslår nämligen att vi normalt känner solidaritet för att vi känner igen oss, för att vi GENOM solidariteten med 'den andre' GÖR NÅGOT FÖR OSS SJÄLVA - det handlar egentligen om OSS SJÄLVA. Och om vi inte förstår, då brister kedjan för de flesta. Det vi inte förstår kan vi inte stödja. Det är alltså med oss själva vi känner solidaritet, via något externt ombud!

Som han skriver, "We can never understand Iraqi insurgency and the Palestinian liberation struggle unless we try to understand what soil may mean to people..." Och där tror jag kärnan ligger. Här finns något nytt VI FAKTISKT KAN KÄNNA IGEN OSS I, om vi bara tänker efter: Kärleken till fosterlandet!!!! I Sverige har allt sådant förknippats med främlingsfientlighet och främlingsfientliga grupperingar, vilket är väldigt synd när just denna förståelse faktiskt är det som mer än något annat är det som verkligen behövs för att vi ska kunna känna solidaritet med 'den andre'!!!!

Att det i dag nästan saknas solidaritet i Sverige - även bland vänsterns antiimperialister - med folken under utländsk ockupation i Afghanistan (vi säger själv rättfärdigt att vi måste vara där för deras skull), Irak, och väl snart också Iran, det beror alltså på att de inte har godheten att anpassa sig till VÅRA NORMER, utan att de utifrån sina egna värderingar och religion vill försvara sina fosterländer. Något alltså vänsterfolk inte alls kan förstå. Det kan hända att det stora problemet just nu i solidaritetsarbetet är att det just nu är fel folk som håller på med det! Istället för vänsterfolk i fredsorganisationerna kanske det behövs folk med helt annan ideologi - eller ännu hellre helt utan ideologi, som dessutom får fullständig information om vad som pågår - den andra stora bristvaran.... Jag tänker kyrkor, sådana bland dessa som alltså inte tanklöst stöder USA/Israel...

Leif Erlingsson
2007-05-13

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

Andra bloggar om: solidaritet, Gilad Atzmon, Irak, apati, Palestina, den andre, fosterlandskärlek, antiimperialism, Afghanistan, fredsorganisationerna, kyrkor, USA, Israel

Inlagd av Leif Erlingsson i Israel, Irak, Mänskliga rättigheter, USA kl 21:24

Men Leif, just när det gäller Sverige, så har väl vårt engagemang varit nästan det motsatta? Vi har solidariserat oss med Vietnam, med Sydafrikas svarta, med Nicaraguas sandinister... Att vi plötsligt tappat detta globala perspektiv skulle kunna vara ett tecken på att vi anar att något är allvarligt fel i det vi får oss rapporterat i media.

Kan det till och med vara så, att det börjar tränga ned i folkdjupet att det kan vara farligt för din privata trygghet att uttrycka avvikande åsikter?

Mikael W
Anonymt på May 15 2007, 10:25

Men varför sådan flathet från folkdjupet? Det är ett axiom att när man slutar försvara sin frihet, då förlorar man den. Har svenskarna glömt bort det? Det verkar ju nästan så.

Blog Export: Intelligentsians blockering, <http://blog.lege.net/>

Leif E

Anonymt på May 15 2007, 11:25